

ตอนที่ 1

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

1.1 ประวัติโดยย่อ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520 ใช้ชื่อว่าโรงเรียนเกษตรกรรมยโสธร ต่อมาจึงถือว่าวันที่ 21 กุมภาพันธ์ของทุกปีเป็นวันสถาปนาวิทยาลัย

1.2 สภาพทั่วไปของสถานศึกษา

ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร
ที่ตั้ง ตั้งอยู่ที่บ้านปอแดง หมู่ที่ 2 ตำบลบากเรือ อ. มหาชนะชัย จ. ยโสธร
รหัสไปรษณีย์ 35130

โทรศัพท์ 0-4573-8016

โทรสาร 0-4573-8017

E-mail Address: Kasetyaso@hotmail.com

Web site: www.kasetyaso.ac.th

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธรมีพื้นที่ทำไร่กว่าไร่ ด้านข้างติดลำน้ำห้วยเกลี้ยงซึ่งเป็นลำน้ำสาธารณะและเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำแห่งหนึ่งของจังหวัดยโสธร ห้วยเกลี้ยงเป็นลำธารที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำชีที่ไหลผ่านอำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร วิทยาลัย ฯ มีทำเลที่ตั้งที่อุดมสมบูรณ์ พื้นที่เหมาะสำหรับการเกษตร ตั้งอยู่ในเขตตำบลบากเรือซึ่งเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในประเทศ ด้านหน้าวิทยาลัยมีถนนตัดผ่าน คือ ถนนคำเขื่อนแก้ว-มหาชนะชัย บริเวณกิโลเมตรที่ 12 ห่างจากอำเภอมหาชนะชัย 6 กิโลเมตรและห่างจากอำเภอกำเขื่อนแก้ว 12 กิโลเมตร ปัจจุบันวิทยาลัยบริหารสถานศึกษาโดยมีนายสัญญา ไชยประเสริฐ เป็นผู้อำนวยการ

1.3 ปรัชญา

ปรัชญา เรียนดี

ปฏิบัติ ทำจริง

ปฏิเวธ รู้แจ้ง

1.4 วิสัยทัศน์

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาคนและเทคโนโลยีทางการเกษตรสู่ชุมชน

1.5 พันธกิจ

1.5.1 ผลิตและพัฒนากำลังคนสายอาชีพ ในทุกระดับอย่างทั่วถึง

1.5.2 ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.5.3 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา ให้ได้คุณภาพมาตรฐานทางวิชาชีพ

1.5.4 พัฒนาส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยี

1.5.5 พัฒนาขีดความสามารถและความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างองค์กรภายในประเทศ และต่างประเทศ

1.5.6 การบริหารจัดการที่ดี

1.5.7 ส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

1.6 เป้าหมาย (แผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธรเป็น ศูนย์กลางพัฒนาคนและเทคโนโลยีทางการเกษตรอย่างยั่งยืนสู่สากล

2. หลักสูตรการเรียนการสอน

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) เปิดสอน จำนวน 4 ประเภทวิชา ดังนี้

2.1.1 ประเภทวิชาเกษตรกรรม เปิดสอนทั้งในระบบปกติ และทวิภาคี (DVT) ประกอบด้วย 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ มี 4 สาขางาน คือ สาขางานพืชศาสตร์ สาขางานสัตวศาสตร์ สาขางานอุตสาหกรรมเกษตร และสาขางานช่างเกษตร

2.1.2 ประเภทวิชาประมง เปิดสอนทั้งในระบบปกติ และทวิภาคี (DVT) ประกอบด้วย 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

2.1.3 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประกอบด้วย 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาพาณิชยกรรม มี 2 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี และสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.1.4 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเครื่องกล มี 1 สาขางาน คือ สาขางานยานยนต์

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2546 เปิดสอน 3 ประเภทวิชา ดังนี้

2.2.1 ประเภทวิชาเกษตรกรรม เปิดสอนทั้งในระบบปกติ และทวิภาคี (DVT) ประกอบด้วย 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชา อุตสาหกรรมเกษตร และสาขาวิชาช่างกลเกษตร

2.2.2 ประเภทวิชาประมง ประกอบด้วย 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

2.2.3 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี และ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.3 หลักสูตรที่เปิดสอนภายใต้โครงการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท (อศ.กช.) มี 4 หลักสูตร ดังนี้

2.3.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546) ประเภทวิชา เกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

2.3.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชา เกษตรศาสตร์

2.3.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชา การบัญชี

2.4 จัดฝึกอบรมเกษตรกร เยาวชนและผู้สนใจโดยทั่วไป ดังนี้

2.4.1 โครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น

2.4.2 โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตามแนวพระราชดำริ

3. สภาพการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพภายใน (ตามเป้าหมายแผนพัฒนาคุณภาพการ จัดการศึกษา)

1. มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1.1 ความรู้และทักษะ วิชาชีพตามหลักสูตรที่ เหมาะสมกับเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลง	ตัวบ่งชี้ที่ 1 ร้อยละของ ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด ตามชั้นปี	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ ที่กำหนดตามชั้นปี คิด เป็นร้อยละ 85.01	✓		
1.2 ความรู้ความเข้าใจ ในหลักการด้าน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ให้สามารถ นำมาประยุกต์ใช้ในงาน อาชีพได้	ตัวบ่งชี้ที่ 2 ร้อยละของ ผู้เรียนที่สามารถประยุกต์ หลักการทางวิทยาศาสตร์ และคณิต ศาสตร์ มาใช้ แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน อาชีพอย่างเป็นระบบ	ผู้เรียนสามารถประยุกต์ หลักการทางวิทยา ศาสตร์ คณิตศาสตร์ มา ใช้แก้ปัญหาในงาน อาชีพได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 66.50		✓	

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1.3 ทักษะในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	ตัวบ่งชี้ที่ 3 ร้อยละของผู้เรียนที่มีทักษะในการสื่อสาร ด้านการฟัง การอ่าน การเขียน และการสนทนา ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ	ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 88.13	✓		
1.4 ความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นในการศึกษา ค้นคว้าและปฏิบัติงานวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม	ตัวบ่งชี้ที่ 4 ร้อยละของผู้เรียนที่มีความสามารถใช้ความรู้ และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการ ศึกษา ค้นคว้าและปฏิบัติงานวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม	ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี ๗ คิดเป็นร้อยละ 95.91	✓		
1.5 คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงงามในวิชาชีพ การมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	ตัวบ่งชี้ที่ 5 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงงามในวิชาชีพ มีบุคลิก- ภาพที่เหมาะสมและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดี ๗ คิดเป็นร้อยละ 82.60	✓		
1.6 ความรู้และทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพ และหลักสูตรสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 6 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ผู้เรียนร้อยละ 69.33 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ		✓	

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1.6 ความรู้และทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพและหลักสูตรสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)	ตัวบ่งชี้ที่ 7 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ผู้เรียนร้อยละ 80.56 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 8 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 92.31 ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 9 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 97.14 ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	✓		
1.7 ความรู้และทักษะในการหางานทำ การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ	ตัวบ่งชี้ที่ 10 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำในสถานประกอบการ/ประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาต่อภายใน 1 ปี	ผู้สำเร็จการศึกษาได้งานทำในสถานประกอบการ/ประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 100	✓		

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1.8 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่สถานประกอบการหรือหน่วยงานพึงพอใจ	ตัวบ่งชี้ที่ 11 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้ประกอบการที่รับผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552 เข้าทำงาน มีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในระดับ 3.85	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 12 ร้อยละของผู้เรียนที่สามารถวางแผนธุรกิจประกอบอาชีพ และมีรายได้ระหว่างเรียน	ผู้เรียนที่สามารถวางแผนธุรกิจประกอบอาชีพ และมีรายได้ระหว่างเรียน 56.95		✓	

2. มาตรฐานที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
2.1 ร่วมมือกับสถานประกอบการ ในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	ตัวบ่งชี้ที่ 13 ร้อยละของหลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพ	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ ร้อยละ 60		✓	
2.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ	ตัวบ่งชี้ที่ 14 ร้อยละของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ	สถานศึกษาปฏิบัติได้ครบทุกข้อ และมีแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการคิดเป็น ร้อยละ 54.90			✓

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
2.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (ต่อ)	ตัวบ่งชี้ที่ 15 สถานศึกษาจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย (ร้อยละของผู้เรียนที่จัดทำโครงการวิชาชีพทางการเกษตร)	มีข้อมูลประกอบการปฏิบัติที่มีคุณภาพ ข้อ 2-ข้อ 4 และผู้เรียนที่จัดทำโครงการวิชาชีพทางการเกษตร เป็นร้อยละ 50		✓	
	ตัวบ่งชี้ที่ 16 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน (ใช้มาตรวัด 5 ระดับ)	ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจในผู้สอน ระดับ 4.28	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 17 ร้อยละของงบประมาณที่สถานศึกษาจัดซื้อวัสดุฝึก อุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม	สถานศึกษาได้ใช้งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุฝึก อุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนตลอดปีการศึกษา ร้อยละ 18.87	✓		
2.3 จัดระบบคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมและเพียงพอในแต่ละสาขาวิชา	ตัวบ่งชี้ที่ 18 ระดับความเหมาะสมและเพียงพอของระบบคอมพิวเตอร์ในแต่ละสาขาวิชา	อัตราส่วนผู้เรียนต่อคอมพิวเตอร์ เท่ากับ 1.07 : 1	✓		

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
2.4 จัดสถานที่เรียน สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน สถานที่ศึกษาค้นคว้า ให้เหมาะสมกับ สาขาวิชา ทั้งใน สถานศึกษา สถาน ประกอบการ และ แหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ	ตัวบ่งชี้ที่ 19 ระดับ ความเหมาะสมในการ จัดอาคารเรียน อาคาร ประกอบ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรง ฝึกงาน พื้นที่ฝึกปฏิบัติ งานเหมาะสมกับวิชาที่ เรียน มีบรรยากาศที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ และ เกิดประโยชน์สูงสุด	ระดับความเหมาะสมในการ จัดอาคารเรียนฯ ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 20 ระดับ คุณภาพการบริหาร และการจัดการ ระบบงานฟาร์มให้ เป็นแหล่งเรียนรู้เชิง ธุรกิจ	สถานศึกษาได้จัดระบบงาน ฟาร์มให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิง ธุรกิจ ปฏิบัติได้ 5 ข้อ	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 21 ระดับ ความเหมาะสมใน การจัดศูนย์วิทย บริการ ให้เหมาะสม กับวิชาที่เรียน มี บรรยากาศที่เอื้อต่อ การเรียนรู้และเกิด ประโยชน์สูงสุด	สถานศึกษาได้จัดศูนย์วิทย บริการเหมาะสมกับวิชาที่ เรียนและเกิดประโยชน์ใช้ สอยอย่างสูงสุด ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	✓		

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
2.4 จัดสถานที่เรียน สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน สถานที่ศึกษาค้นคว้า ให้เหมาะสมกับสาขาวิชา ทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการ และแหล่งการเรียนรู้ อื่น ๆ (ต่อ)	ตัวบ่งชี้ที่ 22 ระดับความเหมาะสมในการจัดให้มี ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์	สถานศึกษาได้จัดให้มี ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ เหมาะสมกับวิชาที่เรียนและ เกิดประโยชน์ใช้สอยอย่าง สูงสุด ปฏิบัติได้ 5 ข้อ	✓		
2.5 จัดระบบความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้	ตัวบ่งชี้ที่ 23 ระดับคุณภาพการ จัดระบบความปลอดภัยของ สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ใน สาขาวิชา/สาขางาน	ระดับคุณภาพการ จัดระบบความปลอดภัยของสภาพแวดล้อม ๑ ร้อยละ 92.86	✓		
2.6 พัฒนาบุคลากรทุกคนของสถานศึกษาใน งานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	ตัวบ่งชี้ที่ 24 ร้อยละของบุคลากรภายใน สถานศึกษาที่ได้รับการ พัฒนาตามหน้าที่ที่ รับผิดชอบ	บุคลากรภายในสถานศึกษา ที่ได้รับการพัฒนาตาม หน้าที่ที่รับผิดชอบ ร้อยละ 92.86	✓		
2.7 ระดมทรัพยากรจาก ทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาร่วมกันจัด การศึกษาทั้งในระบบ ปกติและทวิภาคีอย่างมี ประสิทธิภาพ	ตัวบ่งชี้ที่ 25 จำนวนครั้ง หรือปริมาณในการระดม ทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ	วิทยาลัยมีการระดม ทรัพยากรทั้งจากภายในและ ภายนอกสถานศึกษา จำนวน 391 ครั้ง	✓		

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
2.7 ระดมทรัพยากรจากทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ร่วมกันจัดการศึกษา ทั้งในระบบปกติและทวิภาคีอย่างมีประสิทธิภาพ (ต่อ)	ตัวบ่งชี้ที่ 26 จำนวนสถานประกอบการที่มีการจัดการศึกษา ร่วมกับสถานศึกษา	สถานประกอบการที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับวิทยาลัย จำนวน 75 แห่ง	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 27 จำนวนคน - ชั่วโมง ของผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน	วิทยาลัยมีจำนวนคน-ชั่วโมงของผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของสาขาวิชาทั้งหมดที่เปิดสอน		✓	
	ตัวบ่งชี้ที่ 28 อัตราส่วนของผู้สอนประจำที่มีคุณวุฒิด้านวิชาชีพต่อผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชา	วิทยาลัยมีอัตราส่วนของผู้สอนประจำที่มีคุณวุฒิด้านวิชาชีพ 1 คน/ผู้เรียนไม่เกิน 35 คน (1:8.74) ในทุกสาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 100	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 29 อัตราส่วนของผู้สอนประจำต่อผู้เรียน	อัตราส่วนของผู้สอนประจำ 1 คนต่อผู้เรียน 7.6 คน	✓		

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
3.1 จัดทำระบบการดูแลให้คำปรึกษาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ	ตัวบ่งชี้ที่ 30 จำนวนครั้งของการจัดให้ผู้เรียนพบครูที่ปรึกษา	วิทยาลัยจัดให้ผู้เรียนพบอาจารย์ที่ปรึกษา 36 ครั้งต่อปี	✓		

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
3.1 จัดทำระบบการดูแลให้คำปรึกษาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ (ต่อ)	ตัวบ่งชี้ที่ 31 จำนวนครั้งของการจัดบริการตรวจสอบสุขภาพและตรวจสอบสารเสพติดให้กับผู้เรียน	วิทยาลัยจัดบริการตรวจสอบสารเสพติดให้กับผู้เรียน 1 ครั้งต่อปี และผู้เรียนที่รับบริการตรวจสอบสารเสพติดคิดเป็นร้อยละ 99.69 ของผู้เรียนทั้งหมด	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 32 ร้อยละของผู้เรียนที่ออกกลางคันเมื่อเทียบกับครั้งแรกเข้า ร้อยละ 12.26	ผู้เรียนออกกลางคันเมื่อเทียบกับครั้งแรกเข้า	✓		
3.2 จัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามในวิชาชีพรวมทั้งด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์	ตัวบ่งชี้ที่ 33 จำนวนครั้งและประเภทของกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงามในวิชาชีพรวมทั้งด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์	วิทยาลัยได้จัดกิจกรรมครบทั้ง 3 ด้านแก่ผู้เรียนครอบคลุมทุกสาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 100	✓		
3.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 34 จำนวนครั้งและประเภทของกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	วิทยาลัยได้จัดกิจกรรมครบทั้ง 2 ด้านแก่ผู้เรียนครอบคลุมทุกสาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 100	✓		

4. การบริการวิชาชีพผู้สังคม

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
4.1 บริการวิชาชีพที่เหมาะสมตามความต้องการของชุมชน สังคม องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง	ตัวบ่งชี้ที่ 35 จำนวนและประสิทธิผลของกิจกรรม/โครงการที่ให้บริการวิชาชีพและฝึกทักษะวิชาชีพ	วิทยาลัยมีโครงการบริการวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพของประชาชน 48 กิจกรรม	✓		
4.2 จัดสรรงบประมาณเพื่อการบริการวิชาชีพอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับแผนการบริการวิชาชีพที่กำหนด	ตัวบ่งชี้ที่ 36 ร้อยละของงบประมาณในการจัดกิจกรรม / โครงการที่ให้บริการวิชาชีพและฝึกทักษะวิชาชีพต้องบดำเนินการ	งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานต้องบดำเนินการทั้งหมดของสถานศึกษาคิดเป็นร้อยละ 9.21	✓		

5. นวัตกรรมและการวิจัย

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้	สัมฤทธิ์ผล	ระดับคุณภาพ		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
5.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการที่น่าสนใจนำไปใช้ในการพัฒนา	ตัวบ่งชี้ที่ 37 จำนวน นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการงานวิชาชีพ	สาขาวิชาที่มีการจัดทำ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100	✓		

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้ที่	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
5.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการที่นำ ไปใช้ในการพัฒนา (ต่อ)	ตัวบ่งชี้ที่ 38 จำนวน นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย โครงการที่มี ประโยชน์ทางวิชาชีพ และ/หรือได้รับการ เผยแพร่ในระดับชาติ	นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย โครงการที่มีประโยชน์ทาง วิชาชีพและ/หรือได้รับการ เผยแพร่ในระดับชาติ จำนวน 164 ชิ้น	✓		
5.2 จัดสรรงบประมาณในการ สร้าง พัฒนา และ เผยแพร่ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งาน วิจัย และโครงการที่ นำไปใช้ในการ พัฒนาการเรียนการ สอน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ	ตัวบ่งชี้ที่ 39 ร้อยละของ งบประมาณที่ใช้ในการ สร้าง พัฒนา และเผยแพร่ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัยและโครงการต่อ งบดำเนินการ	วิทยาลัยจัดสรรงบประมาณใน การสร้าง พัฒนา และเผย แพร่ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ฯ คิดเป็นร้อยละ 1.59	✓		
5.3 จัดการเผยแพร่ ข้อมูลการสร้าง พัฒนา และเผยแพร่ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการที่ นำไปใช้ในการ พัฒนาการเรียนการ สอน ชุมชน สังคม และประเทศ ชาติ	ตัวบ่งชี้ที่ 40 จำนวนครั้ง และช่องทางการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการ	วิทยาลัยได้ส่งเสริมให้มี ช่องทางการเผยแพร่ จำนวน 3 ช่องทาง และมีการเผยแพร่ จำนวน 5 ครั้ง	✓		

6. ภาวะผู้นำและการจัดการ

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
6.1 ใช้ภาวะผู้นำและการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารในการผสมผสานความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา และหน่วยงาน หรือบุคลากรภายนอกให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 41 ระดับคุณภาพการบริหารงานของผู้บริหารที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และการมีส่วนร่วมของประชาคมอาชีวศึกษา ด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้	ผู้บริหารสามารถบริหารงานสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ของสอศ. ได้ทั้ง 9 ข้อ	✓		
6.2 จัดระบบดูแลบุคลากรของสถานศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมตามจรรยาบรรณมาตรฐานวิชาชีพ	ตัวบ่งชี้ที่ 42 ร้อยละของบุคลากรในสถานศึกษาที่สามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณมาตรฐานวิชาชีพ	บุคลากรในสถานศึกษาสามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพฯ ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 98.70	✓		
6.3 จัดระบบสารสนเทศและการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเหมาะสม	ตัวบ่งชี้ที่ 43 ระดับคุณภาพของการจัดระบบสารสนเทศ และการจัดการความรู้ของสถานศึกษา	วิทยาลัยมีระดับคุณภาพของการจัดระบบสารสนเทศและการจัดการความรู้ของสถานศึกษา ผ่านเกณฑ์ สอศ. 7 ข้อ	✓		

7. มาตรฐานการประกันคุณภาพภายใน

ข้อกำหนดที่	ตัวบ่งชี้	สัมฤทธิ์ผล	ผลการประเมิน		
			ดี	พอใช้	ปรับปรุง
7.1 ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	ตัวบ่งชี้ที่ 44 สถานศึกษามีกลไกระบบการประกันคุณภาพ ด้านโครงสร้างการบริหาร บุคลากร การปฏิบัติงาน ตามพันธกิจ	การจัดระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ปฏิบัติได้ ครบทั้ง 4 ข้อ	✓		
	ตัวบ่งชี้ที่ 45 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน	ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายใน ปฏิบัติได้ ครบทั้ง 5 ข้อ	✓		

4. จุดเด่น-จุดที่ต้องพัฒนา

4.1 สรุปมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ

4.1.1 จุดเด่น

- 1) (ตัวบ่งชี้ที่ 1) พัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามชั้นปี
- 2) (ตัวบ่งชี้ที่ 3) ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
- 3) (ตัวบ่งชี้ที่ 4) ผู้เรียนมีความสามารถใช้ความรู้ และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติงานวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม
- 4) (ตัวบ่งชี้ที่ 5) ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
- 5) (ตัวบ่งชี้ที่ 7) ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ปวส. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา
- 6) (ตัวบ่งชี้ที่ 8) ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ปวช. ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
- 7) (ตัวบ่งชี้ที่ 9) ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ปวส. ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

8) (ตัวบ่งชี้ที่ 10) ผู้สำเร็จการศึกษาได้งานทำในสถานประกอบการ/ประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี

9) (ตัวบ่งชี้ที่ 11) มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในวิชาชีพของผู้จบการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

4.1.2 จุดที่ต้องพัฒนา

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 2) พัฒนาให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์หลักการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มาใช้แก้ปัญหาในงานอาชีพได้อย่างเป็นระบบ

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 6) เพิ่มร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ปวช. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

3) (ตัวบ่งชี้ที่ 12) เพิ่มผู้เรียนที่สามารถวางแผนธุรกิจประกอบอาชีพ และมีรายได้ระหว่างเรียน

4.2 มาตรฐานที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

4.2.1 จุดเด่น

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 16) ครูมีการพัฒนาตนเองด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นำความรู้ที่ได้รับมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย มีการบูรณาการเรียนการสอนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมงานฟาร์มธุรกิจของสถานศึกษา บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และให้ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจเพิ่มมากขึ้น จากระดับพอใช้ เป็น ดี

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 17) เพิ่มร้อยละของงบประมาณที่สถานศึกษาจัดซื้อวัสดุฝึก อุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายและเต็มศักยภาพ จากระดับพอใช้ เป็น ดี

3) (ตัวบ่งชี้ที่ 18) มีการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ในปีงบประมาณ 2552 เพิ่มจนทำให้จำนวนคอมพิวเตอร์มีระดับความเหมาะสมและเพียงพอในแต่ละสาขาวิชา

4) (ตัวบ่งชี้ที่ 19) วิทยาลัยจัดอาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน พื้นที่ฝึกปฏิบัติงานเหมาะสมกับวิชาที่เรียน มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเกิดประโยชน์สูงสุด

5) (ตัวบ่งชี้ที่ 20) คุณภาพการบริหารและการจัดการระบบงานฟาร์มให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงธุรกิจ จัดทำได้อย่างเหมาะสมมีคุณภาพ

6) (ตัวบ่งชี้ที่ 21) เพิ่มระดับความเหมาะสมในการจัดศูนย์วิทยบริการ ให้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเกิดประโยชน์สูงสุด จากระดับปรับปรุงเป็นพอใช้ หรือ ดี

7) (ตัวบ่งชี้ที่ 22) วิทยาลัยจัดให้มีครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการจัดการศึกษา

8) (ตัวบ่งชี้ที่ 23) พัฒนาระดับคุณภาพการจัดการระบบความปลอดภัยของสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา จากระดับปรับปรุงเป็นพอใช้ หรือ ดี

9) (ตัวบ่งชี้ที่ 24) มีการพัฒนาบุคลากรสายสอนและสายสนับสนุน ทั้งด้านวิชาชีพและ หน้าที่ที่รับผิดชอบ

10) (ตัวบ่งชี้ที่ 25) วิทยาลัยมีการระดมทรัพยากรทั้งจากภายในสถานศึกษาและจาก ชุมชนเพื่อนำเงินที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เช่น การจัดงานทอดผ้าป่าสามัคคีของ ศิษย์เก่าเพื่อนำเงินมาใช้ในการซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน

11) (ตัวบ่งชี้ที่ 26) วิทยาลัยส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

12) (ตัวบ่งชี้ที่ 28) วิทยาลัยมีครูที่มีคุณวุฒิทางวิชาชีพอย่างเพียงพอในการจัดการศึกษา ทุกสาขาวิชา

13) (ตัวบ่งชี้ที่ 29) วิทยาลัยมีอัตราส่วนระหว่างครูต่อผู้เรียนที่เหมาะสม

4.2.1 จุดที่ต้องพัฒนา

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 13) สถานศึกษาควรมีการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะในสถานศึกษา ตามความต้องการของตลาดแรงงานและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงครอบคลุมทุกสาขาวิชาที่เปิด สอน

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 14) ควรพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญและมุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ

3) (ตัวบ่งชี้ที่ 15) สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย (ร้อยละของผู้เรียนที่ จัดทำโครงการวิชาชีพทางการเกษตร)

4) (ตัวบ่งชี้ที่ 27) วิทยาลัยควรส่งเสริมให้แต่ละสาขาวิชาเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาให้ความรู้ คำแนะนำ และประสบการณ์แก่ผู้เรียน

4.3 สรุปมาตรฐานที่ 3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4.3.1 จุดเด่น

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 30) วิทยาลัยดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นอย่างดี โดยมีการจัดให้ผู้เรียนพบครูที่ ปรึกษา 34 ครั้งต่อปี มีการจัดชั่วโมงโฮมรูมเพื่อให้ครูที่ปรึกษาให้คำชี้แนะ ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน วิทยาลัยมีระบบการกำกับดูแลการปฏิบัติงานครูที่ปรึกษาโดยให้ครูที่ปรึกษารายงานผลการปฏิบัติงาน เป็นประจำทุกสัปดาห์

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 31) วิทยาลัยมีการจัดบริการตรวจสุขภาพและตรวจสอบสารเสพติดให้กับผู้เรียนเป็นอย่างดี มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านภัยยาเสพติด และส่งเสริมกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีการเฝ้าระวังทั้งสุขภาพและการเสพยาในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาอย่างใกล้ชิด

3) (ตัวบ่งชี้ที่ 32) วิทยาลัยมีระบบการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน ผ่านระบบงานครูที่ปรึกษา และระบบงานครูพี่เลี้ยง ทำให้อัตราผู้เรียนที่ออกกลางคันเมื่อเทียบกับแรกเข้าค่อนข้างต่ำ

4) (ตัวบ่งชี้ที่ 33) วิทยาลัยมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนครบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ (1) กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านวิชาการ (2) กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามในวิชาชีพ และ (3) กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์

5) (ตัวบ่งชี้ที่ 34) วิทยาลัยมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนครบทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ (1) กิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ (2) กิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

4.4 สรุปมาตรฐานที่ 4 การบริการวิชาชีพสู่สังคม

4.4.1 จุดเด่น

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 35) วิทยาลัยดำเนินกิจกรรม/โครงการที่ให้บริการวิชาชีพ ส่งเสริมความรู้ในการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ฝึกทักษะวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการทฤษฎีใหม่ โครงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น โครงการจัดอบรมวิชาชีพ 108 อาชีพ โครงการจัดองค์ความรู้สู่ผู้ประกอบการ โครงการในพระราชดำริโรงเรียน ดชด. โครงการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ เป็นต้น

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 36) วิทยาลัยตระหนักถึงการบริการวิชาชีพสู่สังคม โดยมีการจัดสรรเงินงบประมาณสำหรับโครงการบริการวิชาชีพคิดเป็นร้อยละ 17.50 ของงบดำเนินการทั้งหมดของสถานศึกษา

4.5 สรุปผลมาตรฐานที่ 5 นวัตกรรมและการวิจัย

4.5.1 จุดเด่น

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 37) มีนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการวิชาชีพเป็นจำนวนมาก

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 38) มีจำนวนมากของนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัยและโครงการที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน การประกอบอาชีพหรือการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันระดับชาติ

3) (ตัวบ่งชี้ที่ 39) ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการสร้าง พัฒนา และเผยแพร่ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัยและโครงการต้องบดำเนินการทั้งหมดมากพอเพียง

4) (ตัวบ่งชี้ที่ 40) วิทยาลัยเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้นำเสนอผลงานความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการในหลากหลายช่องทาง ตั้งแต่ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ การสร้างโอกาสและช่องทางในการแสดงผลงานเป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้วิจัยสนใจทำงานวิจัยซึ่งจะเกิดประโยชน์ในการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ต่อไป

4.6 สรุปมาตรฐานที่ 6 ภาวะผู้นำและการจัดการ

4.6.1 จุดเด่น

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 41) ผู้บริหารมีการบริหารงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปี มีการกระจายอำนาจในการบริหารให้แก่คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมตัดสินใจในการดำเนินงานของวิทยาลัย มีการประเมินความพึงพอใจการบริหารจัดการทุกระดับ

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 42) วิทยาลัยจัดระบบการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพ มีระบบนิเทศการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ร่วมเป็นศูนย์มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษา (สมจ.) จังหวัดยโสธร ในการให้บริการข่าวสาร สร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการปฏิบัติงานและประพฤติตนตามจรรยาบรรณมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3) (ตัวบ่งชี้ที่ 43) วิทยาลัยมีการจัดระบบข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลทั้งหมด ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถให้บริการสืบค้นข้อมูล รวมทั้งการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนางานในทุก ๆ ด้าน

4.7 สรุปมาตรฐานที่ 7 มาตรฐานการประกันคุณภาพภายใน

4.7.1 จุดเด่น

1) (ตัวบ่งชี้ที่ 44) สถานศึกษามีกลไกระบบการประกันคุณภาพ ด้านโครงสร้างการบริหาร บุคลากร การปฏิบัติงาน ตามพันธกิจ

2) (ตัวบ่งชี้ที่ 45) สถานศึกษามีประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายในตามพันธกิจ

สรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2553

มาตรฐานที่	จำนวนตัวบ่งชี้	ผลการประเมิน		
		ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1. ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ	12	9	3	-
2. หลักสูตรและการเรียนการสอน	17	13	3	1
3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	5	5	-	-
4. การบริการวิชาชีพสู่สังคม	2	2	-	-
5. นวัตกรรมและการวิจัย	4	4	-	-
6. ภาวะผู้นำและการจัดการ	3	3	-	-
7. มาตรฐานประกันคุณภาพภายใน	2	2	-	-
รวม	45	38	6	1

5. แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาในอนาคต

1. การพัฒนาสถานศึกษาระยะสั้น (ผลการประกันคุณภาพ ปีการศึกษา 2553)

1.1 วิทยาลัยควรมีการพัฒนากระบวนการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของครู วิธีการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งระบบการติดตามผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มร้อยละของผู้เรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา จากระดับพอใช้เป็นระดับดี (ตัวบ่งชี้ที่ 6)

1.2 วิทยาลัยควรพัฒนาผู้สอนให้จัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน โครงการ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพสามารถประยุกต์หลักการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มาใช้แก้ปัญหาในงานอาชีพได้อย่างเป็นระบบ และสามารถวางแผนธุรกิจประกอบอาชีพและมีรายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้ร้อยละของผู้เรียนที่สามารถประยุกต์หลักการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มาใช้แก้ปัญหาในการปฏิบัติงานอาชีพอย่างเป็นระบบ และร้อยละของผู้เรียนที่สามารถวางแผนธุรกิจประกอบอาชีพ และมีรายได้ระหว่างเรียน จากระดับพอใช้เป็นระดับดี (ตัวบ่งชี้ที่ 2 และ 12)

1.3 วิทยาลัยควรพัฒนาครูให้สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ ให้ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นำความรู้ที่ได้รับมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย มีการบูรณาการเรียนการสอนร่วมกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนเชิญผู้เชี่ยวชาญ ปราชญ์ท้องถิ่นมาช่วยพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน (ตัวบ่งชี้ที่ 13, 14, 15 และ 27)

2. การพัฒนาสถานศึกษาระยะยาว (ข้อเสนอแนะจากการประเมินภายนอก)

- 2.1 มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสถานศึกษาทางวิทยุชุมชนและหอกระจายข่าวแบบบูรณาการเพิ่มเติม
- 2.2 ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทั้งภายในและภายนอก คือ ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา และประชาสังคมอื่น ๆ ต้องการมีส่วนร่วมด้านคุณธรรมและจริยธรรม
- 2.3 เพิ่มข้อมูลสารสนเทศด้านแนวอาชีพและตลาดแรงงาน โดยร่วมกับสำนักจัดหางานทั้งระดับจังหวัดและระดับชาติ
- 2.4 เพิ่มข้อมูลด้านสื่อการเรียนการสอนทั้งด้านสิ่งพิมพ์ ซีดี วีซีดีพาดิจิทัลอิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) การเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) และห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-Library)
- 2.5 ศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำ เพื่อหาแนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาให้เพิ่มขึ้น
- 2.6 ให้นักศึกษาร่วมกันทำกิจกรรมจิตภูมิทัศน์บริเวณพื้นที่ด้านหน้า และด้านข้างโดยรอบโรงฝึกงานให้สวยงาม
- 2.7 ควรจัดภาพสัญลักษณ์ความปลอดภัยติดไว้บริเวณพื้นที่ของการฝึกงานนักศึกษาเพื่อเตือนสติป้องกันอุบัติเหตุ
- 2.8 ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาจัดบอร์ดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในห้องสมุด
- 2.9 สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประชาคมนักเรียนนักศึกษาของจังหวัดในการรับนักเรียนนักศึกษาและด้านการเรียนการสอนแบบบูรณาการทั้งในรูปแบบของครูเป็นศูนย์กลาง (Teachers Center) และนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Students Center)
- 2.10 สํารวจสถานประกอบการที่รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานโดยจัดทำทะเบียนไว้แต่ละปี
- 2.11 สถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาศูนย์วิทยบริการ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจเข้าศึกษาค้นคว้า
- 2.12 จัดทำแผนขอเพิ่มอัตรากำลังบุคลากร ห้องสมุด (ศูนย์วิทยบริการ) วิชาเอกบรรณารักษ์
- 2.13 ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการท่องเที่ยวประจำจังหวัด เพื่อให้สถานที่ซึ่งเคยเป็นรีสอร์ทกลับมาดำเนินการเพื่อสร้างรายได้ให้แก่นักเรียนนักศึกษา สถานศึกษาและชุมชนเพื่อเป็นการอนุรักษ์อาคารสถานที่ไม่ให้ทรุดโทรมหรือจะทำเป็นโฮมสเตย์ (Home – Stayed) สำหรับผู้สูงวัยของจังหวัด โดยร่วมกับสำนักงานพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ และเหล่ากาชาดจังหวัด